

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

135. De confusione impiorum in die iudicij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

A. 3.

restitutionis appellat: *Vsque in tempora restitutionis*, tunc etenim unicuique suum restituetur, bono præmium, iniquo pœna, hypocritæ dedecus, ac ignominia. Nunc pletique, quod proprium non est, sed alienum, sibi vendicant; hypocrita sanctitatem, &c. sed veniet, veniet tempus restitutionis, &c.

Osee. 2.

Convertar, & liberabo lanam meam, & limum meum, quæ operiebant ignominiam ejus. Et revelabo stultitiam ejus in oculis amatorum ejus, & cessare faciam solennitatem ejus, &c.

De confusione impiarum in die Iudicii.

PUNCTVM CXXXV.

Nabum. 3.
D. Basl. l. de
vera virginitate.

Peccata nostra,
sicut gesta, olim
patebunt.

Gen. 39.

Revelabo prudentia tua. Basil Non confusè, aut summatim, aut indigestè peccata nostra cernentur; sed singula per partes, ut sese habent, velut in pictura, noscuntur. Exempli causa, quando ad patrandum quisque adulterium properans à lecto surrexit, quibus passibus incedens usus est, quo motu corporis, lentiore, aut concitatore, quem habitum, dum progrediretur, assumpsit, & qua ex parte irumpens, uxorem alienam violavit, quo item ordine huic mulier ad nefandum opus se substravit, &c.

Sic videbitur injectio illa oculorum impudentissimæ illius fœminæ in Joseph: affdua illa molestia, quam mulier illi dabat: ars illa, preces illæ, munera illa, lacrymæ illæ, quomodo pallium ejus apprehenderit, &c. Quæ omnia ad lamulim, ut acciderunt, cælum, & terra videbit.

Psal. 89.

Psal. 49.

D. Aug. ib.

Damnandorū
confusio & sui
ipsorū inicitu.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo, seculum nostrum (vitam nostram universam) in illuminatione vultus tui. Tunc, ut alibi dicit, Arguam te, &c. Ubi August. Quando Deus manifestus veniet, Deus noster, & non silebit. Arguam te, inquit. Et quid tibi faciam, arguendo te? quid ti-

Abi faciam? Modò te non vides, faciam, ut te videas: quia si te videres, & displiceres tibi, placcies mihi; quia verò te non videns placuisti tibi, displicebis mihi, & tibi: mihi, cum judicaberis; tibi, cum ardebis. Quid enim tibi faciam, inquis? Constituam te ante faciem tuam. Quid enim vis latere te ipsum in dorso tuo? ibi es, non te vides: facio, ut te videas. Quod post dorsum posuisti, ante faciem ponam: videbis fœditatem tuam, non ut corrigas, sed ut erubescas.

Et ponam contra te omnes abominaciones tuas, & abominaciones tua in medio tui erunt. Exech. 7.

Quis exprimat ruborem vultus ejus, qui sibi conscius est, quæ in vita perpetraverit? Erubescant impij, deducantur in Infernum. Bene post peccatorum ruborem, Inferni meminit, quia ruboris pœna talis ac tanta erit, ut post eam non nisi

Erubescant impij, deducantur in Infernum. Bene post peccatorum ruborem, Inferni meminit, quia ruboris pœna talis ac tanta erit, ut post eam non nisi Psal. 30.

C Inferni pœna superfit.

Avertantur statim erubescences. Hieron.

Avertantur ad vestigium confusionis suæ. Tropus indicans persequentem: etenim premere alterius calcaneum, est eum proximè sequi. Alii: Avertantur pro mercede confusionis suæ; id est, operum suorum pudendorum. Sic Genebr.

Avertantur pro mercede confusionis suæ; id est, operum suorum pudendorum. Sic Genebr. Genebr.

Quin ferè dicam, major erit pœna ruboris, quàm pœna Inferni. In Apoc. *Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic*

Quin ferè dicam, major erit pœna ruboris, quàm pœna Inferni. In Apoc. Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic Apoc. 6.

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic Ea confusio pœna pene major, quàm Inferni.

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

Et vidi, cum aperuisset sigillum sextum, & ecce terræ motus magnus factus est: Sol factus est niger, tanquam saccus ciliquius; & Luna tota facta est sicut sanguis, & stelle de celo ceciderunt super terram, & calum recessit, sicut liber involutus, & omnis mons, & insula de locis suis mota sunt, & Reges terræ, & Principes, & Tribuni, & divites, & fortes, & omnis servus, & liber absconderunt se in speluncis, & in petris montium, & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos à facie sedentis super thronum, & ab ira agni: & quis poterit stare? Siltite nunc. Hi Principes terræ tunc unde venient? Ab Inferno, ubi nunc sunt. Et quò fugere, & ubi se abscondere volent? Mediis montibus irruentibus in Infernum. Et quis poterit stare cum tam intolerabili confusione? Et dicent montibus: Cadite super nos, & ad tegendam nostram confusionem cooperire nos. Hic

primus

August. Hieron. Iudicem iratum videre Inferni doloribus pœnalis. Chrysol. serm. 125.

primus Infernus peccatoris, quo ipse secundus ad tempus mitior est. Sic August. Majus tormentum malis erit, furorem Domine tolerare, quam cruciatus infernales perpeti. Sic Hieron. Damnatius melius esset Inferni pœnas, quam Domini præsentiam ferre. Sic Petrus Chrysol. ad illud: *Mendicare erubescio*. Confusionem, inquit, futuri sæculi pertimescit, ubi reus plus de conscientia, quam de gehennæ erubescit incendio.

Num. 5. D. Cyr. l. 14. de ador. Fornicationes secreta olim patebunt. Isac. 66.

Volens Deus de Principibus quibusdam meritas sumere pœnas: *Suspende*, inquit, *vel ostenta cunctos Principes contra Solem*, ut scilicet ignominiam facies eorum replentur, nam fornicatores erant. *Quid & faciet in die Judicii*, inquit ad hanc figuram Cyrillus, in qua secretis fornicantes in publicum produceret ad visionem omni carni, ut habet Isaias. Sic Chrysol. Omnia peccata in tam aperto, tamque illustri theatro deudata, Orbi universo palam subijciuntur.

Gen. 3. Cajet. ibid.

O ignominiam! Non erat in Paradiso nisi propria uxor, & serpens (qui, ut ait Cajetan. non abiit, ut peccati, sicut fuerat incensor, sic esset accusator, & testis) & Deus ipse: tamen tantopere confusus est Adam, ut quasi hanc solam pœnam pertimerit, aperte dixerit: *Vocem tuam audivi in Paradiso, & abscondi me, eo quod nudus essem*. Ubi August. Non adeo fuit

D. August. Ad pudor post peccatum.

stultus Adam, ut fugiens posse latere crederet, sed tanto pudore affectus est, ut fugere sit compulsus. Heu! solos Dei oculos, qui venerat, ut eum contegeret, verecundatus est: quid fiet, cum venerit pudenda detegere? *Revelabo pudenda tua, & ostendam in gentibus nuditatem tuam, & regnis ignominiam tuam.*

Nabum. 3.

Ecco dies Domini venit crudelis, & indignatione plena. Et visitabo super Orbis mala. His præmisit: *Facies combusta vultus eorum.* Ex Hebr. *Facies flammæ, vel rubentes, ut flamma, vultus eorum*; hoc est, præ pudore erunt usque ad eum rubentes, ut comburi videantur.

Isa. 13. Hector. Pm. ibid. Hebr.

Optimè B. Thom. de Villanova: Confusio, & verecundia propria hominis est, quatenus homo: nam iumenta peccati, *Speranza Scriptura selecta.*

D. Thom. de Vill. cons. 1. Domin. Adv. ven.

A occidi, cremari possunt, non verecundari: quo fit, ut ingenius quisque malit aliquando secreto torqueri, quam publice confundi, & libenter quamlibet pœnam secreto portare, ut publici pudoris confusionem evitet, tunc enim homo maximè ut homo punitur, quando pro delictis suis publice confunditur. Tunc ergo ad confusionem malorum manifestabit abscondita tenebrarum, & revelabit consilia cordium. Hinc dicent montibus: *Cadite super nos, & collibus: Operite nos*, ut tantum evadamus pudorem. Tolerabilius enim viderentur illis omnes cruciatibus, & quælibet amara mors, quam coram Deo, & Angelis ejus, & tam gravi, multoque Senatu in tanta deformitate, nudatis criminibus, apparere. O confusionem! latere erit impossibile, & apparere intolerabile.

Verecundia propria hominis qua hominis.

1. Cor. 4.

C Efficacissima historia in Viris Parrum. Senex quidam narravit, quod quidam, cum Frater converti voluisset, & prohiberetur à matre sua, ipse non acquiescebat ab intentione sua dicens: *Salvare volo animam meam.* Illa verò multum renitens, cum desiderium ejus impedire non posset, postea permisit. Abiens autem factus est Monachus, sub negligentia vitam suam expendens. Contigit autem, ut mater ejus moreretur, & post tempus aliquod & ipse infirmatus est infirmitate magna, & cum factus fuisset in excessu mentis, venit ad iudicium, & invenit matrem suam cum his, qui in pœna iudicabantur. Illa autem, ut vidit eum obstupuit, & dixit: *Quid est hoc, fili? Et tu in hunc locum deductus es. condemnatus? Ubi sunt sermones tui, quos loquebaris dicendo: Salvare volo animam meam?*

Luc. 23.

In Viris Parrum, 2. part. c. 203.

D Confusus autem in his, quæ audierat, ipse dolore stupidus factus est, & stabat non habens quid matri suæ responderet. Juxta dispositionem autem misericordie Dei, postquam hæc vidit, contigit, ut repararet, & evaderet ab infirmitate, & cogitans apud se divinitus factam esse huiusmodi visionem, includens se, de cætero sedebat, & cogitabat de salute sua pœnitens, & plorans de his, quæ egerat sub

E H h negli-

negligentia prius: tanta autem erat ei in-
tensio, ut multi eum rogarent, indulgere
sibi paululum, ne forte laesionem aliquam
pateretur de steru, quem supra modum
sibi inducebat. Ille autem nullo modo
consolari volebat, dicens: Si improp-
erium matris meae sustinere non potui,
quomodo Christi, & sanctorum Ange-
lorum ejus adversum me potero in die
Iudicii sustinere?

Aug. Medit.
6.4.

Ecce, inquit August. coram tot milli-
bus populorum nudabuntur omnes ini-
quitates meae, tot agminibus Angelo-
rum patebunt univertia scelera mea, non
solum actuum, sed etiam cogitationum,
simulque locutionum.

Heu! quomodo filia illa matris susti-
nebit improprium, dum pietatem, reli-
gionem, vitæque probitatem colere vide-
batur, & corde saltem quam immunda
fuerit, apparebit: tunc mater videbit o-
mnes obtutus, & gestus tanta arte con-
textos: tunc intimas cogitationes, quas
necum matris, sed ipsam et soli abditas vo-
luisse. Job. 7. *Nec aspiciat me visus hominis.*
Hanc ceu gravissimam poenam cupite vi-
tare. Quid visus hominum? Quid visus
Angelorum, & Dei? quid cum tot sceler-
ibus, si Job nihil sibi conscius erubescer-
et? O quam magna est hæc passio pu-
doris!

Job. 7.

3. Reg. 3.

Ipsæmer meretricis nunquam ad fi-
nem impudentiæ pervenire videntur. Exa-
minate, ut vultis, intentionem meretri-
cis illius coram Rege Salomone consti-
tuta, & hanc fuisse reperietis, voluisse
scilicet pudorem de filio præfocato effu-
gere: nam si filium voluisset superstitem
sibi dari, in Salomonis sententiam de divi-
dendo filio non tam subito aut nunquam
cucurrisset.

Gen. 39.

Sic animi trutina perpendite pallii il-
lius detentionem: certe nihil aliud id
fuit, quam ignominie notam voluisse
contegere, &c.

Studiosius attendite artes illas, qui-
bus David Rex nulli subditus, usus est, ut
Urtiam domum remitteret, &c. & inve-
nietis, erubescerentiam fuisse delicti, quod
idcirco voluit Deus Soli innotescere.

Talis ac tanta est ejusmodi passio, ut
hac plerique, & pleræque devictæ, sacri-
legè Sacerdoti silentio propria involvant
peccata. Heu! heu! & propterea æternam
subibunt confusionem.

1. Reg. 11.

*Qui me confusus fuerit, & Filius hominis
confundetur eum, cum venerit in gloria Patris
sui cum Angelis sanctis.* Sytiacè: *Quemcunq;*
puduerit mei, Filius hominis etiã pudebit ejus,
cum venerit in gloriam Patris sui cum Ange-
lis suis sacrosanctis. Iterum: *Qui me erubue-*
rit, & meos sermones, hunc Filius hominis eru-
bescet, cum venerit in maiestate sua, & Patris,
& sanctorum Angelorum. Ubi Tertull. Scie-
bat, inquit, a confusione vel maxime for-
mari negationem: mentis statum in fron-
te consistere: priorem esse pudoris, quam
corporis plagam.

Marc. 8. 38.
Luc. 9.

At peccatorum confessio est, quæ ma-
ximè peccata obtegit, per quam, quasi
Christi Sanguine, deformia non appa-
rent, aut nullatenus apparent. Ita Chryf.
Sic Deus delet peccata, ut neque eorum
vestigium remaneat. In corporibus qui-
dem id non est ita, sæpe enim cicatrix re-
manet: Deus autem, cum deleverit pec-
cata, sic delet, ut neque cicatrix, neque
cicatricis superstit indicium, sed cum sani-
tate elargitur.

Tertull. in
Scorpiaco.

Chryf. rationem reddens, cur Pater
D ille super collum poenitentis filii cecide-
rit: Ne nudaret, inquit, pater filii crimi-
na, pater sic curat filii vulnera, ne filio ci-
catricem, ne vum filio ne relinquat.

D. Chryf. hom.
3. de poenit.

Si fuerint peccata vestra, ut coccinum. Ter-
tull. *Ut roseum,* quod est, Christi Sanguine
rubricantia, quasi nix dealbantur.

Chryf. ser. 2.

Nec desunt Theologi, qui tunc peccata
confessa sentiant non apparitura: com-
munis saltem Theologorum sententia
est, non apparitura cum rubore, sed po-
tius cum gloria poenitentiam.

Isa. 1.
Tertull. 4. con-
tra Marc. 10.

Bernardus ad illa verba: *Omnis, qui na-*
tus est ex Deo, non peccat. Hòs, ait, adver-
ti, quasi nunquam peccasse, quoniam & si
qua deliquisse videntur in tempore, non
apparent in æternitate, quia charitas Pa-
tris ipsorum cooperit multitudinem pec-
catorum, & dixi: *Beati, quorum remissa sunt*
iniquitates, & quorum tecta sunt peccata.

Peccata con-
fessione expiata
non patebunt
ad confusionem

in Cant.

Psal. 31.

Quæ-

*Ambr. l. 2. de
pau. c. 8.
Ioan. 11.
Lazarus cur
solvi iussus.*

Quærit Ambrosius cur Dominus Lazarum redivivum solvi iusserit: *Solvi eum; hoc est, non solum à pedibus institas, sed ab re sudarium removere: quia, inquit, ve donatus, revelare faciem, aperire vultum jubetur; non habet enim, quod erubescat, cui peccatum remissum est.*

*Quod timor Iudicii utilis-
mus est*

PUNCTVM CXXXVI.

*Psal. 74.
Iudicij recor-
datio frenum
peccatorum.*

Hic valde continet homines, ne peccent. Dixi iniquis: *Nolite agere, & delinquentibus, nolite exaltare cornu.* Sed quo retinaculo, & David? Timore Iudicii: *Quoniam Deus Iudex est.*

Iob. 19.

Hoc idem suadet, sed efficaciter Job: *Fugite à facie gladii, quoniam ultor iniquitatum gladius est.* vel Hebr. *Ira iniquitatum gladius est. & scitote esse iudicium.*

Hebr.

Chrysostr. Qui huius diei obliviscitur, tanquam freno abjecto, in præcipitium defertur. *Inquinata sunt via illius in omni tempore; vel parturunt via illius in omni tempore, sterilem scilicet peccatorum fecunditatem. Et causam affert: Auferuntur iudicia tua à facie ejus.*

*Psal. 9.
Hebr.*

*Timor abjectus
causa omnia
mali.*

Ex carentia timoris in omne facinus proruit peccator. *Dixit iniquus, ut delinquat in semetipso. Sept. In eo tota ejus cogitatio versatur, ut delinquat. Unde? Non est timor Dei ante oculos ejus.*

*Psal. 35.
Sept.*

Vult nobis Deus modò terrorem incutere, ut tunc non timeamus: idè qui nunc stellas habet in manibus, & minas in ore, hoc est, gratias benigne nunc influit, & solum minas intentat, proclivior ad misericordiam, quàm ad justitiam, simul tamen & semel declarat, & quasi eo gladio ex ore minatur, quòd qui nunc non vult stellas habere amicas, habebit cadentes.

*1. Reg. 7.
Hebr.*

Arguit nunc, verum est, *In virga virorum; Hebr. Hominum languidorum, & imbecillorum, vel senum, quibus mox è manibus, vel præ senio, vel pro amore decedit.*

A sed tunc arguet in virga ferrea. Alii, in virga inflexibili, &c.

Psal. 2.

Idè sancta Ecclesia intonat nobis in auribus Iudicii terrores: *Erunt signa in Sole, & Luna, & stellis, ut timore concepto, & causa timoris ablata, nimirum peccato, tuuc minimè timeamus.*

Alij.

Luc. 21.

*Iudicij terro-
rem cur incutit
Ecclesia.*

Cum audissent filii Israel tonitrua, & fulgura circa montem, ubi Deus erat daturus legem, clamaverunt ad Moysen:

Exod. 20.

B Loqueretur nobis, non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. Et perterriti, & pavore concussi, subdit sacer Textus, steterunt procul. Et ait Moyses ad populum: *Nolite timere, ut enim probaret vos, venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & non peccaretis. Plura hic observanda. Quid sibi vult: Nolite timere. & mox: Ut terror illius esset in vobis? Volebat hunc terrorem tam rationabilem incutere, & jubebat, ne irrationabiliter timerent, aut more belluarum aufugerent, sed persisterent, ac verum timorem conciperent ejus, qui vel in Angelo appa-*

Act. 7.

*Legem datu-
rus Deus erat
formidabilis.*

*qualis erit,
cum earum
observantiam
examinabit?*

Psal. 23.

Genebr.

August. ibid.

D. Basil. ex

Græc.

C is erat in monte, tam formidabilis erat, utque perpenderent, quòd si legem daturus tam terrificus erat, quid esset futurus in ejusdem legis examine? Quàm bonè hic terror! ò quor bonos producit effectus!

D Vox Domini (Genebr. Tonitru cum fulmine) *confringentis cedros. August. id est, superbos, &c.*

Vox Domini preparantis cervos. Basil. ex Græco: Vox Domini parturire facit cervos; tonitru nimirum eas ut pavidas concutit, quasdamque earum membranas, ac ligaturas exsolvit, sicque parere facit.

1. Reg. 2.

in calis tonabit. Dominus judicabit fines terra.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Matth. 26.

Conceptus est Anna in 1. Reg. *Dominum formidabunt adversarij ejus, & super ipsos in calis tonabit. Dominus judicabit fines terra.*

1. Reg. 2.

E Annon similiter detonuit Apost. ut obstetricaret Felici illi infelici, ut is conceptum suum propositum in lucem ederet?

Matth. 26.

Quid aliud agit Christus, quàm tonare in auribus Pilati, cujus mentem iam gravidam videbat consistendæ palàm veritatis de Christi innocentia? Ligaturas videbat, humanos respectus, status rationes, sic cepit eum adjuvare tonitruis, si quando parere voluisset: *Amen dico tibi, amodo*

Matth. 26.

Hhh 2 vide.